

ΟΙ ΜΩΡΟΙ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΦΕΝΤΑΔΕΣ ΤΟΥΣ

Πρό χρόνων ἡ τάλαινα Ζάκυνθος κατεπιέζετο ὑπὸ τὴν προστασίαν μιᾶς ξένης δυνάμεως, ἧς τὰ πάντα ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ φόβου, καὶ τρόμου (τῶν ἀγγλῶν). πλὴν αἱ ζῶφραι ἐκείναι ἐποχαὶ ὀλοτελῶς παρήλθον καὶ παρήκμασαν· καὶ ἐθνικὸς σπινθὴρ ἀναζωπύρουσε πολλῶν τὰς καρδίαις, οἵτινες ἀναπέτασαν τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἀνωθεν ἐκείνης ἧς τὸ ὕπουλον βλέμμα ἐπεθύμει πάντοτε νὰ κατέχει ἐλληνικὰ αἰσθήματα φιλελευθέρου λαοῦ, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Εἶ; μόνος ἄνθρωπος ὑπῆρξε ὅπως καταδιώξῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο κράτος τῆς εὐχθαρότητος καὶ ὑποδουλείας, εἰς μόνος ἄνθρωπος πάντοτε τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἐθριάμβευε, ἐν μέσῳ σκοτεινῆς τυέλλης ἧτις ἐνέσκηψε ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑπτανήσῳ, εἰς μόνος ἄνθρωπος μέχρι τῆς σήμερον ἀνέτρεψεν νοῦς εὐρωπαϊκούς συζητούντας περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθους. Συμπολιταί, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἦτον καὶ εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Λομβάρδος (νῦν δὲ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν) τὸ κλέος καὶ τὸ καύχημα ὄχι μόνον τῆς μικρᾶς ταύτης νήσου, ἀλλ' ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, οὗτος ὁ δεινὸς ῥήτωρ τοῦ αἰῶνος τοῦτου, ποσάκις ἀναστάτωσε τὴν βουλὴν τῆς Ἑλλάδος ψηφίζων νόμους καὶ θεσπίσματα πρὸς πρόβωον τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Πότε ὁ ἀκάματος οὗτος ἀνὴρ ἔμεινεν ἀεργὸς ὁσάκις εἶχε τῷ καλέσει ἡ χρεῖα, πρὸς ἀνάγκην τοῦ ἔθνους; ἢ πότε δὲν ὤρελλετο συμπατριώτην του, ὅτε κατεῖχεν τὰς ἡνίας τοῦ ἔθνους; *Ἄθλιοι μίμρεται ἕναν συμπολίτην σας ὅστις πάντοτε διὰ τῆς παρουσίας του εἰς τὴν βουλὴν σὰς ἐτίμησε. Ἐξυβρίζετε ἄνδρα, ὃν δὲν εἴθετε ἀξιοὶ νὰ ἔχετε, διότι πάντοτε ὑπῆρξατε δούλοι τῶν ἀριστοκρατικῶν ἀρχόντων, κύπτοντες τὸν αὐχένα, καὶ ἀσπάζοντες τὴν χεῖρα ἐκείνων, ποίων; ἐκείνων τῶν ὁποίων σήμερον μὲν σὰς λέγουσι, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου, θὰ καθέξετε θέσεις καὶ ἀξιώματα, αὐριον δὲ ὅμως σὰς ἐγκαταλείπουσι κλειόντες τὰς θύρας των, καὶ ἂν εἰς ἐξ ὑμῶν τῶν πτωχῶν θέλει νὰ ζητήσῃ ἡ τὸν μὲν, ἡ τὸν δὲ, ὁ θυρωρὸς σὰς λέγει, ἐπιστρέψατε διότι ὁ κύριος ἢ ὁ (κόντες) κοιμᾶται.

Ναί! ἰδοὺ τί προσθεύεις, ἰδοὺ εἰς ποίους προσφέρεις ὀλοκαύτωμα τὴν ζωὴν σου, μὴ συλλογίζομενος ὅτι ἔχεις ἢ σύζυγον ἢ τέκνα, ἀλλ' ὡς δούλος ὑπακούεις τὰς μωρὰς σκέψεις των, προφασιζόμενοι δῆθεν, ὅτι τὴν αὐριον θὰ σοὶ γείνωσι χρήσιμοι, καὶ ὄχι ὅτι θὰ σὲ καταστρέψωσιν, καὶ ἂν κλεισθῇ εἰς φυλακὴν, οὐδεὶς θὰ περιθάψῃ τὴν πτωχὴν οἰκογενίαν σου.

Ναί! σὲ ἐρωτῶμεν· πότε καὶ εἰς ποίαν ἐποχὴν ἀφ' ἧς ὕπερξε ὁ ἀγνωστὸς οὗτος κόσμος, ὁ πλοῦσις ἠθέλησε τὴν ἰσότητα, ἢ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ; Μήπως ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, ὡς καὶ εἰς αὐτὴν εἰσέει τὴν Ῥωσίαν, δὲν ἔγιναν ἐπαναστάσεις, καὶ ἔρρευσαν ποταμοὶ αἱμάτων, διὰ ποῖον σκοπὸν; πρᾶξά διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ; *Ἄθλιοι! ὑπηρεταὶ τοῦ ταλλάρου, ἀμαθεῖς, χωρὶς νὰ γνωρίζετε ὁποῖον χρητιμὸν ἐστὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐκδίδεται ἀναιδεῖς ἐφημερίδας καὶ λιβέλλους, πιέζοντες τοὺς πτωχοὺς νὰ ὑπογράψωσι τὰς αἰσχρὰς πράξεις σας προφασιζόμενοι δῆθεν, ὅτι νὰ μὴ φοβῶνται, καὶ ὑπογράφουσι τυφλοῖς ὄμμασι λέξεις ὑβριστικὰς ἐναντίον ἀνδρός, οὔτινος τὸ ὄνομα ἀντήχησε καὶ ἀντηχεῖ ἐν ἀπάσῃ τῇ Εὐρώπῃ. Πλὴν δὲν πταίστε σεῖς, διότι ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν εἴθετε ὑπηρεταὶ τοῦ ταλλάρου, τοῦ φράγκου, τῆς ἀργύρας, ἀλλὰ ἂν θέλετε, ἐπαναδλεπόμεθα καὶ πάλιν.

Ζάκυνθος, 23 Μαρτίου 1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΕΝΑΣ ΑΓΡΑΥΜΑΤΟΣ.

*αφ' ην νῆς
του αὐτοῦ
ἡν ἡσθοντες
ὡς εἶπετε
τορμολογίας*

